

Nội dung bài viết

1. [Soạn Ngữ văn lớp 6 Bài: Nắng trưa b ồi h ồi \(Cánh Diều\)](#)

Soạn Ngữ văn lớp 6 Bài: Nắng trưa bồi hồi (Cánh Diều)

Đọc văn bản *Nắng trưa bồi hồi* (SGK Ngữ văn 6 tập 2 trang 84, 85, 86, 87) và trả lời các câu hỏi.

NẮNG TRƯA BỒI HỒI

- Thủy ơi! Má đi nha!

Giá như mọi hôm, nghe má gọi thế, Thủy chỉ cần “dạ” rồi vẫn cắm cúi bên bàn học. Nhưng hôm nay thì không. Em vội vàng đứng lên. Ngoài kia trời nắng quá. Chiếc nón đã cũ chỉ che nổi một bên vai của má. Mấy cánh hoa đã nhạt trên nền vải áo – chiếc áo của chị Hạnh “cho” má – dấp mồ hôi như dán vào lưng má và thấm hẳn lên.

- Má để con dắt xe ra...

Khoảng trời trước ngõ vút xanh thẳm. Nắng đỏ chang chang. Con đường trải nhựa kẻ thẳng băng, sóng soài không bóng cây. Đã bao nhiêu năm tháng, mỗi ngày hai buổi má đạp xe đi v ề trên con đường ấy. Sao hôm nay em mới nhận ra?...

- Thôi để má. Con vào học đi, không có nắng.

Nói rồi, má lên xe. Nắng trưa đỏ đ ầy lưng má. Má còn bảo em vào nhà đi kéo nắng... Thủy thấy nghẹn nghẹn ở cổ...

Thế mà chiều hôm qua em đã “tức” má, đã cho là má “ghét” em nên cứ hơi một tí là mắng em. Lúc thì tại đưa cái này cho má chặm; lúc thì tìm thứ kia không thấy, cứ như khách ở đâu đến chơi.

Chiều hôm qua, nhà có khách. Cô gì ấy, em không hỏi tên, nói là ở Hội Phụ nữ đến hỏi má. Cô ng ồi chờ một lúc rồi về. Việc tưởng thế là xong. Em sẽ nói lại cho má biết. Không ngờ...

Vừa bước vào nhà, má đã hỏi ngay:

- Lúc cô Hoa đến, con làm gì?

Em ngạc nhiên:

- Cô Hoa nào ạ?

- Là cô ở Hội Phụ nữ đến hỏi má ấy!
- Má gặp cô rồi ả?
- Phải. Cô ấy chê con đấy. Con đang làm gì?
- Con học bài.
- Chứ không tiếp khách?
- Dạ. Có. Con có mời cô uống nước.
- Xong rồi, con lại học tiếp?
- Vâng ạ.
- Con cũng không hỏi cô đến có việc gì, có nhắn lại gì không?
- Dạ không. Cô bảo cô đợi má.
- Con cứ để cô ngồi một mình?
- Dạ. Con học bài.
- Vậy là có con ở nhà cũng như không có ai. Bị chê là phải.

Thuỷ thấy má hôm nay “làm sao” ấy.

- Thế con phải làm gì ả?
- Con có thể cùng ngồi tiếp chuyện, hỏi xem cô có việc gì nhắn hoặc là trả lời những câu cô hỏi. Ai lại khách đến nhà mà để khách ngồi trơ ra như thế bao giờ.

Thuỷ tím tím, chảy nước mắt:

- Nhưng mà... có phải là khách của con đâu mà con biết nói chuyện ả! Má cứ la con...
- Lại còn cãi há?

Má cũng bực và để mặc cho em ngồi khóc, ngồi “tức” má. May quá, tối hôm ấy, ba đi công tác về, má không nói gì em nữa và hình như ba, má có nhắc đến sau bữa cơm. Chắc là... chuyện ấy.

Đến tối, lúc chỉ có hai cha con, ba vui vẻ:

- Ba con mình nói chuyện một lúc nào!

Thuỷ hơi lạ. Ánh mắt của ba cười cười:

- Chuyện người lớn. Không phải chuyện trẻ con đâu, con gái của ba ạ.

Thuỷ dụi đầu vào vai ba:

- Ba!

Ba xoa tóc em:

- Con có biết, bây giờ con là gì của má con không? Tất nhiên không phải là con trai rồi!

- Con... thì con vẫn là con của má ai

Thuỷ ngỡ ba sắp chê việc tiếp khách mà má đã kể cho ba biết. Em cảm thấy tủi thân. Nhưng mà không, ba lại nói:

- Không chỉ là con. Mà còn hơn thế nữa kìa!

Em chưa hiểu và ngược mắt nhìn ba. Ba âu yếm nhìn em:

- Bây giờ, nhất là những hôm ba đi vắng, con là chỗ dựa, là trợ lí cho má con rồi đó. Con đã là cô Thuỷ chứ không còn là cô bé Thuỷ, cái bé Thuỷ nữa đâu! Má con...

Ánh mắt ba vừa dịu vừa đậm thắm:

- Má con vất vả quá. Được hai chị em con, chị Hạnh đã về nhà chồng. Lại vẫn một tay má con chăm lo tất cả. Con đã lớn, má không dựa vào con, con không là chỗ dựa của má, thì còn ai vào đây nữa? Cả với ba nữa ấy. Khi vắng mẹ, con là chỗ dựa của ba đấy!

Thật lạ lùng. Em không nghĩ ba lại nói với em những điều như thế. Ba vẫn nhỏ nhẹ gần như thềm thì với riêng em:

- Đáng lẽ, ba phải cho con biết đi đâu ấy sớm hơn để con không bị má mắng vì những chuyện lật vật. Mọi việc con làm đỡ má hôm nay, thực ra chỉ là sự chuẩn bị cho con mai đây mà thôi. Ở tuổi con như bây giờ, má con cũng bị ngoại con mắng như thế, và đó là việc ngoại dạy dỗ dần cho má con để má con là má của con hôm nay... Chẳng phải là ghét con mà má con mắng con đâu...

Ôi, ba! Thuý không ngờ. Ba thật là... tình cảm. Ba đã nói “hộ” cho má những đi ều mà má chưa nói với em...

Thì ra... Em không còn bé nữa. Đã có cô, bác là bạn của má nói vui là: “Trông hai má con cứ như hai chị em...”. Như thế là má chưa già. Như thế là em đã lớn.

Sáng hôm nay, em nhìn má tất tưởi lo việc nhà, lo cả bữa ăn sáng cho em ăn rồi đi học. Má hình như có g ầy yếu, có già hơn dạo em còn bé. Sao đi ều ấy em không hiểu nhỉ?

Nắng trưa gay gắt.

Má đang đạp xe trên con đường không bóng cây. Thế mà sao má cứ lo con dắt xe ra cho má bị nắng. Có đưa con nào lại không hiểu được sự chịu đựng đến vô cùng của người mẹ như thế vì cuộc sống, vì gia đình và vì những đứa con?...

Thuý quay vào nhà. Em định chạy sang nhà Vi chơi một lúc. Em chợt nhìn và thấy vô khối công việc mà má chưa kịp làm...

Thuý không đi nữa.

Nắng trưa sao b ối h ối...

(PHONG THU – *Những truyện ngắn hay viết cho thiếu nhi*, NXB Giáo dục, 2005)

Câu 1 (trang 87 SGK Ngữ văn 6 Tập 2):

Văn bản *Nắng trưa bồi hồi* thuộc thể loại truyện gì?

B. Truyện ngắn

Câu 2 (trang 87 SGK Ngữ văn 6 Tập 2):

Văn bản *Nắng trưa bồi hồi* viết về đề tài gì?

C. Gia đình

Câu 3 (trang 87 SGK Ngữ văn 6 Tập 2):

Văn bản *Nắng trưa bồi hồi* giống ba truyện đã học (*Bức tranh của em gái tôi*, *Điều không tính trước* và *Chích bông ơi!*) là đề tài tập trung ca ngợi đi ều gì?

B. Lòng nhân hậu

Câu 4 (trang 87 SGK Ngữ văn 6 Tập 2):

Trong văn bản, câu nào sau đây là lời nhân vật?

C. Thế con phải làm gì ạ?

Câu 5 (trang 87 SGK Ngữ văn 6 Tập 2):

Trong văn bản, câu nào sau đây là lời người kể chuyện?

D. Thủy tím tức, chảy nước mắt.

Câu 6 (trang 87, 88 SGK Ngữ văn 6 Tập 2):

Ôi, ba! Thủy không ngờ. Ba thật là... tình cảm. Ba đã nói “hộ” cho má những điều mà má chưa nói với em... Thì ra... Em không còn bé nữa [...] Như thế là má chưa già. Như thế là em đã lớn.

Các câu văn trên chủ yếu khắc họa nhân vật Thủy ở phương diện nào?

B. Tâm trạng

Câu 7 (trang 88 SGK Ngữ văn 6 Tập 2):

Trong văn bản *Nắng trưa bồi hồi*, người kể chuyện là ai?

D. Người kể không tham gia vào câu chuyện

Câu 8 (trang 88 SGK Ngữ văn 6 Tập 2):

Câu nào sau đây có trạng ngữ?

A. Chiều hôm qua, nhà có khách.

Câu 9 (trang 88 SGK Ngữ văn 6 Tập 2):

Phương án nào nêu đúng nhiệm vụ của trạng ngữ đã xác định được ở câu hỏi 8?

A. Chỉ thời gian

Câu 10 (trang 88 SGK Ngữ văn 6 Tập 2):

Viết đoạn văn (khoảng 4 – 6 dòng) tóm tắt nội dung truyện *Nắng trưa bồi hồi*.

Trả lời:

Chiều hôm qua, có cô Hoa công tác ở Hội Phụ nữ tới gặp mẹ Thủy nhưng chỉ có Thủy ở nhà một mình. Thủy chỉ chào hỏi, mời nước rồi để khách ngồi một mình, còn mình ngồi học bài. Mẹ Thủy sau khi nghe chuyện đã tức giận và hai mẹ con có to tiếng với nhau. Thủy nghĩ hành động của mình không sai và rất giận mẹ. Khi bố Thủy trở về nghe được câu chuyện, ông đã phân tích cho Thủy nghe và kể cho Thủy mẹ đã vất vả và yêu thương Thủy thế nào. Thủy nhận ra được sự hi sinh của mẹ, tình thương mẹ dành cho mình và quyết định sẽ giúp đỡ mẹ nhiều việc để mẹ không bận lòng.